

اثر آلومینیوم بر ریز ساختار و خواص مکانیکی چدن‌های نشکن آستمپر شده

علیرضا کیانی رشید* - عباس نجفی زاده** - محمد علی گلزار***

چکیده

در این مقاله اثر افزایش عنصر آلومینیوم تا ۸/۰ درصد بر ریز ساختار، خواص مکانیکی و مقاومت اکسیداسیون چدن‌های نشکن و چدن‌های نشکن آستمپر شده بررسی شده است. برای یافتن مناسبترین سیکل عملیات حرارتی آستمپر کردن و تعیین ترکیب شیمیایی بهینه، نمونه‌های کشش و ضربه در محدوده دمایی ۱۹۰ الی ۹۹۰ درجه سانتیگراد آستینته و در دامنه دمایی ۲۸۵ تا ۳۷۵ درجه سانتیگراد به مدت زمانهای ۱۵ الی ۱۵۰ دقیقه آستمپر شدند.

نتایج حاصل نشان داد که اضافه کردن ۱/۸ درصد مس و ۷/۰ درصد نیکل به ترکیب شیمیایی، اثرات مخرب و نامطلوب آلومینیوم را بر شکل گرافیت‌های کروی به شدت کاهش می‌دهد. همچنین مشخص شد که برای ایجاد ساختار بینیتی در چدن‌های نشکن با ۲ درصد آلومینیوم، دمای مطلوب برای آستینته

* عضو هیأت علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان

** دانشیار دانشکده مهندسی مواد - دانشگاه صنعتی اصفهان

*** استادیار دانشکده مهندسی مواد - دانشگاه صنعتی اصفهان

کردن 890° درجه سانتیگراد است؛ در حالی که با افزایش درصد آلومینیوم به بیش از ۲ درصد دمای آستینیته کردن نیز باید به دماهای بالاتر نظری 990° درجه سانتیگراد افزایش داده شود. همچنین مشخص شد که اضافه شدن آلومینیم به این خانواده از چدنها در دماهای 700° درجه سانتیگراد و بالاتر، بهبود قابل ملاحظه ای در مقاومت اکسیداسیون آنها ایجاد می کند.

مقدمه

تولید چدنها نشکن آستمپر شده با توجه به ویژگیهای منحصر به فرد آن در سالهای اخیر توجه زیادی را جلب کرده و امروزه شاهد تحولات زیادی در بهبود این نوع چدنها هستیم. از آنجایی که مهمترین عامل کنترل کننده در خواص مکانیکی قطعات تولید شده ترکیب شیمیایی این آلیاژهاست، آزمایشها فراوانی در مورد بکارگیری ترکیبات متفاوت انجام گرفته است بگونه ای که در صدهای مختلف از عناصر مس، نیکل، مولیبدن، قلع و ... به چدنها نشکن آستمپر شده افزوده شده [۱ تا ۵] و این تحقیقات عمدها در راستای حصول استحکام و قابلیت انعطاف بالا و افزایش سختی پذیری مرکز بوده است.

بنابراین دور از انتظار نیست که عنصر آلومینیم با داشتن خواص ویژه ای همچون افزایش مقاومت خوردگی و مقاومت در برابر اکسیداسیون در درجه حرارت‌های بالا، افزایش سختی و ... به عنوان عنصر آلیاژی در این نوع چدنها مورد مطالعه قرار گیرد. در این ارتباط تعیین شرایط مناسب ذوب، انتخاب صحیح آلیاژ و درجه حرارت‌ها و زمانهای مناسب عملیات آستینیته کردن و آستمپر کردن برای تولید آلیاژهای مطلوب ضروری است.

چدنها حاوی آلومینیوم ویژگیهای جالبی از قبیل مقاومت در برابر پوسته شدن در دماهای بالا و استحکام خوشی خوب در محدوده دمای $530 - 890^{\circ}$ درجه سانتیگراد را دارا هستند. به علاوه نشان داده شده است که در دمای بالا مقاومت در برابر اکسیداسیون و خواص مکانیکی چدنها نشکن به مرتبه بهتر از چدنها خاکستری با درصد های معادل آلومینیم است [۶ و ۷].

روش آزمایش

به منظور تهیه نمونه‌های مورد نیاز، بلوکهایی مطابق با استاندارد ۸۰ - ۸۵۳۶ در قالب‌هایی از جنس ماسه سیلیسی تهیه شد.

آلیاژ سازی در کوره زمینی انجام گرفت. در این عملیات از چدن سورل با ترکیب شیمیایی ذیل به عنوان مینا استفاده شد.

جدول ۱ - ترکیب شیمیایی چدن سورل

نوع عنصر	%C	%Si	%Mn	%S	%P
مقدار	۳/۳-۳/۸	۱/۵	۰/۰۲-۰/۰۸	۰/۰۲-۰/۰۸	۰/۰۲-۰/۰۳

جهت تصحیح مقدار سیلیسیم و همچنین به عنوان جوانه زا از فروسیلیس ۷۵ درصد و برای کروی کردن از فروسیلیکو منیزیم با ۵/۵ درصد منیزیم استفاده گردید. ضمناً از آلومینیم، مس و نیکل خالص برای تهیه آلیاژهای لازم بهره گرفته شد.

در این تحقیق، تعداد ۱۰ ذوب تهیه و ریخته گری شد که ترکیب شیمیایی آنها در جدول ۲ نشان داده شده است. آنالیز هر ذوب به روش کوانتمتری تعیین گردید. به منظور انجام عملیات حرارتی آستمپرینگ، نمونه‌ها در دمای ۸۹۰ یا ۹۹۰ درجه سانتیگراد و به مدت زمانهای ۱۵، ۳۰ و ۷۵ و ۱۵۰ دقیقه آستمپر شدند. خواص مکانیکی آلیاژهای ریخته شده، پس از عملیات حرارتی توسط آزمایش‌های کشش، سختی و ضربه تعیین شد.

ریز ساختار نمونه‌ها به کمک میکروسکوپ نوری پس از پولیش و آچ کردن با محلول نایتال ۲ درصد مورد بررسی قرار گرفت. ضمناً در مواردی از میکروهاردنس نیز جهت تعیین نوع فازها استفاده شده است.

برای تعیین مقاومت در برابر اکسیداسیون، نمونه‌هایی با ابعاد یکسان از آلیاژهایی با درصد متفاوت آلومینیوم را پس از توزین اولیه در قایقکهای سرامیکی گذاشتیم و آنها را در کوره ای با دمای ۷۰ درجه سانتیگراد با جریان مداوم هوا قرار دادیم. در مقاطع مختلف زمانی نمونه‌ها از کوره خارج شدند و پس از توزین مجدداً در داخل کوره قرار گرفتند.

جدول ۲ - ترکیب شیمیایی آلیاژهای ریخته شده

ردیف نام آلیاژ	ترکیب شیمیایی حقیقی												ترکیب اسنس
	%Mg	%P	%S	%Mn	%Si	%Ni	%Cu	%Al	%C	%Ni	%Cu	%Al	
۱ چدن شماره ۱	۰/۰۵	۰/۰۳	۰/۰۱۵	۰/۱۴	۲/۵۶	۰/۰۲	۰/۰۶	۰/۰۲	۲/۵۸	۰	۰	۰	
۲ چدن شماره ۲	۰/۰۵	۰/۰۳	۰/۰۰۷	۰/۱۸	۲/۵۹	۰/۰۲	۰/۰۶	۰/۷۹	۲/۶۱	۰	۰	۰/۸	
۳ چدن شماره ۳	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۰۸	۰/۱۵	۲/۱۵	۰/۰۲	۰/۰۴	۱/۱۳	۵/۲۲	۰	۰	۱/۱	
۴ چدن شماره ۴	۰/۰۶	۰/۰۳	۰/۰۰۵	۰/۱۶	۲/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۵	۳/۶۴	۴/۴۹	۰	۰	۳/۵	
۵ چدن شماره ۵	۰/۰۴	۰/۰۲	۰/۰۱۲	۰/۱۲	۱/۵۹	۰/۰۲	۰/۰۵	۸/۴۶	۳/۹۶	۰	۰	۸/۵	
۶ چدن غیرآلیاژی	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۰۱	۰/۲۲	۲/۴۰	۰/۰۳	۰/۰۷	۰/۲۲	۳/۶۶	۰	۰	۰	
۷ چدن درصد آلومنیوم	۰/۰۵	۰/۰۳	۰/۰۰۹	۰/۰۲	۱/۷۹	۰/۶۹	۱/۷۳	۰/۱۵	۳/۷۰	۰/۷	۱/۸	۰	
۸ چدن ۵٪ آلومنیوم	۰/۰۸	۰/۰۳	۰/۰۰۴	۰/۱۷	۲/۱۴	۰/۸۶	۲/۰۵	۰/۵۲	۳/۷۶	۰/۷	۱/۸	۰/۵	
۹ چدن ۲٪ آلومنیوم	۰/۰۵	۰/۰۸	۰/۰۱۱	۰/۳۰	۲/۵۱	۰/۴۶	۲/۰۴	۲/۰۶	۳/۸۵	۰/۷	۱/۸	۲	
۱۰ چدن ۴٪ آلومنیوم	۰/۰۶	۰/۰۲	۰/۰۱۲	۰/۱۵	۲/۵۴	۰/۷۳	۱/۴۹	۴/۷۸	۴/۰۲	۰/۷	۱/۸	۴/۸	

نتایج حاصل از آزمایشها و بررسی آنها

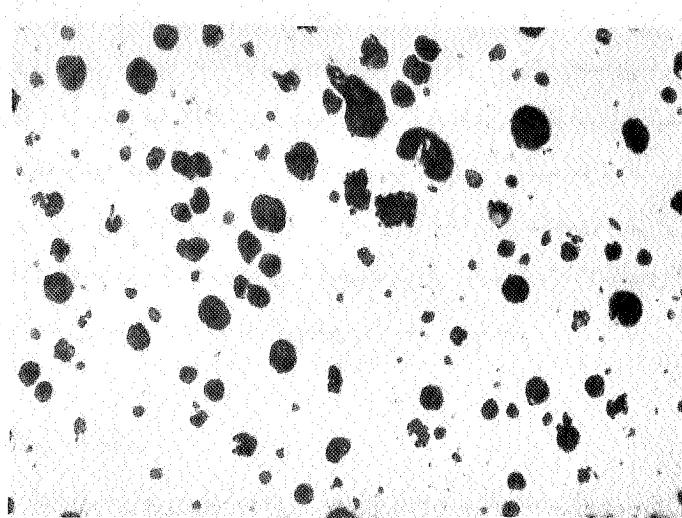
الف - بررسی ریز ساختار

بطور کلی نمونه های ریخته شده را می توان به دو گروه تقسیم کرد. گروه اول شامل نمونه های شماره ۱ الی ۵ هستند که صرفاً در جهت بررسی تاثیرات افزایش درصد آلومنیوم بر شکل گرافیت ها تهیه شده اند. همانگونه که ترکیب شیمیایی این نمونه ها (جدول شماره ۱) نشان می دهد به ترتیب درصد های آلومنیوم افزایش پیدا کرده است. نکته قابل توجه، تاثیر نامطلوب و مخرب آلومنیوم بر شکل گرافیت های کروی است. مقایسه شکل ۱ مربوط به نمونه شماره ۱ با شکل ۲ مربوط به نمونه شماره ۵ این موضوع را به خوبی نشان می دهد.

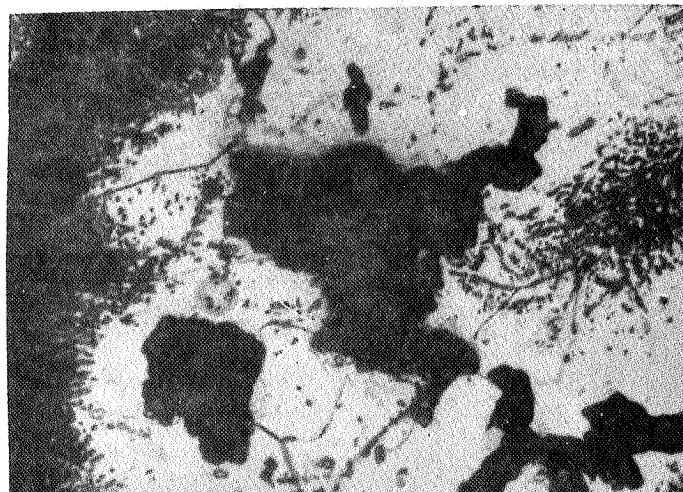
تحقیقات انجام شده در مورد اثرات مخرب آلومنیوم بر شکل گرافیتها بیانگر این واقعیت است که آلومنیوم باعث ابیای گوگرد که عامل تشکیل گرافیت لایه ای است می گردد [۸]. در این ارتباط اشاره می شود که حتی زمانی که گوگرد در حد طبیعی باشد آلومنیوم اثر مضری بر شکل گرافیتها در چدن های نشکن دارد. از عناصری که تا حدودی در آلیاژهای با درصد بسیار پایین آلومنیوم این اثر نامطلوب را خنثی می کند از سریم می توان نام برد [۹].

اثر آلمینیوم بر ریز ساختار و خواص مکانیکی چدنهاي ...

۲۳

شکل ۱ - ریز ساختار آلیاژ شماره ۱ با صفر درصد آلمینیوم به حالت ریختگی ($\times 100$)

شکل ۲ - ریز ساختار آلیاژ شماره ۵ با ۸/۵ درصد آلمینیوم به حالت ریختگی ($\times 400$)

با توجه به اینکه از اهداف اولیه در تولید چدنها نشکن، به دست آوردن ساختاری با بیش از ۹۰ درصد گرافیت کروی است نیاز به اصلاحاتی در ترکیب شیمیایی شدیداً احساس می‌شد. در این زمینه همان طور که قبل اشاره شد عناصری از قبیل سریم تا حدودی می‌تواند این نقیصه را برطرف کند. با توجه به اینکه چنین عنصری برای درصدهای بسیار پایین آلومینیم موثر است لزوم استفاده از عناصر دیگر مورد بررسی و تحقیق قرار گرفت. نتیجتاً با استفاده از درصدهای ثابتی از مس و نیکل حتی در مقادیر بالای آلومینیوم نیز ساختاری با گرافیت کروی تولید گردید. شکلهای ۳ تا ۶ شکل کاملاً کروی گرافیت در درصدهای متفاوت آلومینیوم را نشان می‌دهد.

ب - بررسی خواص مکانیکی

در این گروه از آلیاژها، خواص بهینه معطوف به درصد خاصی از عنصر آلومینیوم نیست و با انتخاب صحیح عملیات حرارتی می‌توان به ویژگیهای مطلوبی دست پیدا کرد. با توجه به نتایج بدست آمده، به آلیاژهای باکیفیت برتر این گروه تحت شرایط عملیات حرارتی اشاره خواهد شد. در دمای آستینیته کردن ۸۹۰ درجه سانتیگراد مناسب با دما و زمان آستمپر کردن درصد آلومینیوم آلیاژ می‌تواند در تعیین نوع بهینه مؤثر باشد به عنوان مثال:

- در دمای آستمپر کردن ۲۸۵ درجه سانتیگراد چدنها با ۵/۰ درصد آلومینیوم که به مدت زمان حدود ۱۵ دقیقه آستمپر شده اند دارای خواص بهینه هستند (جدول ۳).
- در دمای آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد آلیاژهایی با ۲-۵/۰ درصد آلومینیم که به مدت ۱۵۰ دقیقه آستمپر شده اند، استحکام ضربه ای بالا و انرژی شکست زیادی را نشان می‌دهند و ضمناً از سختی و استحکام نسبتاً خوبی برخوردار هستند (شکلهای ۷ تا ۹).
- در دمای آستمپر کردن ۳۷۵ درجه سانتیگراد آلیاژ ۵/۰ درصد آلومینیوم که به مدت ۳۰ دقیقه و آلیاژ ۲ درصد آلومینیوم که به مدت ۱۵ دقیقه آستمپر شده اند خواص مکانیکی بهینه‌ای دارند (جدول ۴).

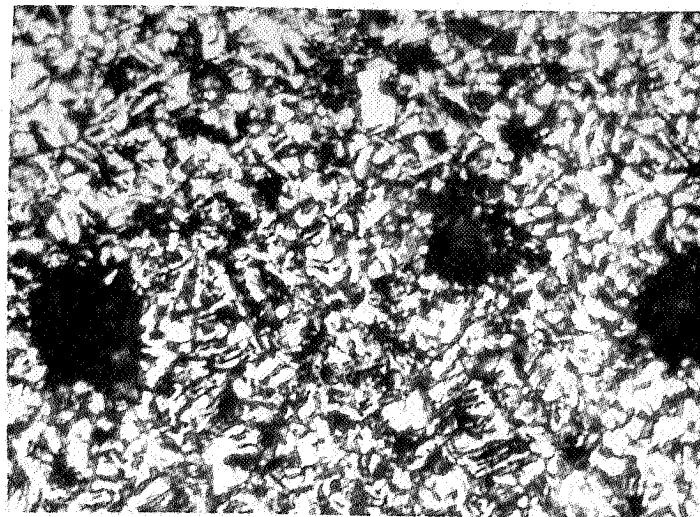
همان طور که قبل اشاره شد با تغییر دمای آستینیته کردن از ۸۹۰ درجه سانتیگراد به ۹۹۰ درجه سانتیگراد، خواص مکانیکی آلیاژهایی با بیش از ۲ درصد آلومینیوم خصوصاً آلیاژ ۴/۸ درصد

اثر آلومینیوم بر ریز ساختار و خواص مکانیکی چدنهاي ...

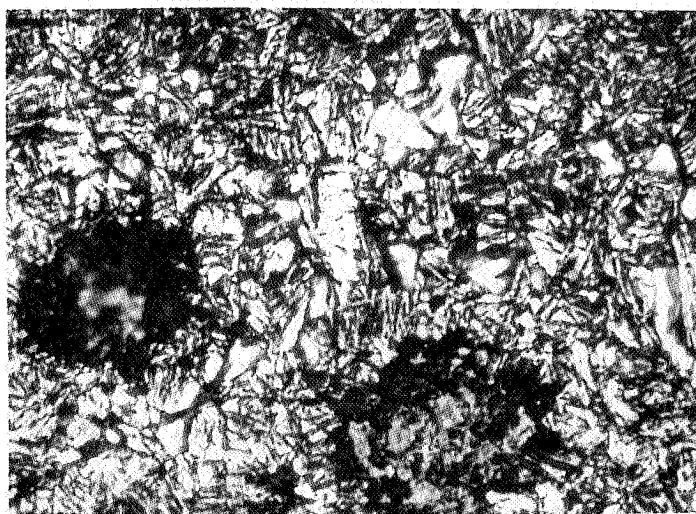
۲۵

جدول ۳ - تابع بدست آمده از آزمایشهاي كشش ، سختي و ضربه در دماي آستينيت كردن ۸۹۰ درجه سانتيگراد و دماي آستمپكردن ۲۸۵ درجه سانتيگراد

نام الياز	زمان آستمپكردن (دقيقه)	استحکام (MPa)	درصد كرنش شکست	سختی (برینل)	انرژی ضربه اي (ژول)
	۱۵	۱۰۹۹	۸/۸	۳۹۰	۱۲/۵
غيرآلائي	۳۰	۱۲۸۸	۸/۸	۳۷۱	۱۱/۲
	۷۵	۱۰۶۲	۷/۳	۳۲۶	۱۱/۱
	۱۵۰	۹۷۹	۶	۳۷۵	۱۲
	۱۵	۱۱۲۲	۵/۴	۴۷۹	۸/۱
% Al	۳۰	۸۵۱	۵/۵	۴۲۴	۹
	۷۵	۹۲۴	۸/۰	۳۷۱	۸/۹
	۱۵۰	۱۰۶۲	۵/۳	۳۸۶	۹
	۱۵	۱۰۹۶	۵/۴	۴۴۴	۸/۴
% / Al	۳۰	۹۳۶	۵/۴	۳۹۰	۹/۰
	۷۵	۷۹۸	۵/۰	۳۲۱	۹/۲
	۱۵۰	۹۷۷	۵/۷	۴۰۷	۹/۰
	۱۵	۱۰۸۸	۵/۳	۳۸۷	۷/۱
% ۲ Al	۳۰	۱۰۸۷	۵/۸	۳۵۴	۷/۹
	۷۵	۸۴۱	۴/۰	۳۱۰	۸/۹
	۱۵۰	۹۷۰	۲/۸	۲۲۸	۷/۳
	۱۵	۵۳۷	۵/۳	۳۲۲	۶/۲
% ۴ / ۸ Al	۳۰	۵۸۸	۵/۲	۳۱۶	۶/۲
	۷۵	۶۰۰	۵/۲	۳۰۶	۶/۴
	۱۵۰	۸۷۵	۵/۰	۳۱۹	۶/۰

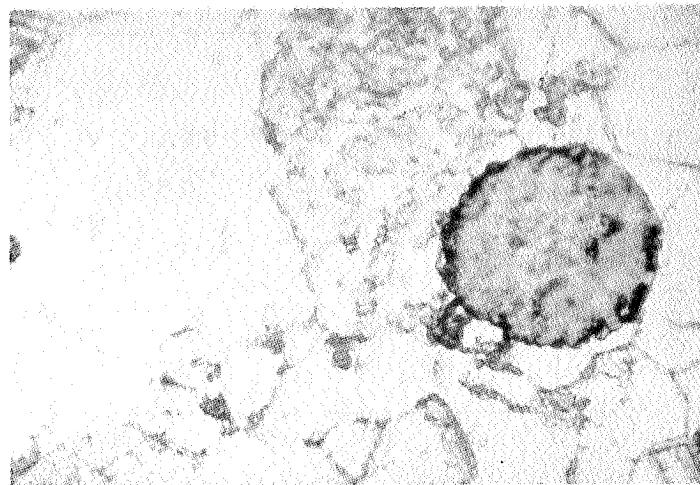
شکل ۳ - ریز ساختار آلیاژ ۱/۵ درصد آلمینیوم، دمای آستمپ کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد و زمان آستمپ کردن ۱۵۰ دقیقه ($\times 400$)

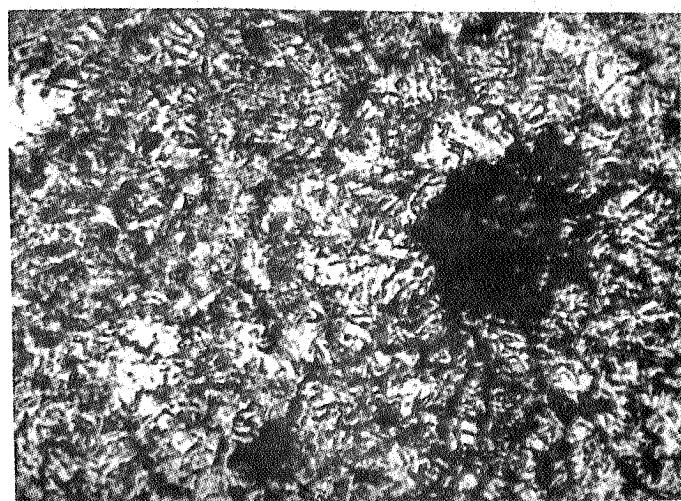
شکل ۴ - ریز ساختار آلیاژ ۲ درصد آلمینیوم، دمای آستمپ کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد و زمان آستمپ کردن ۱۵ دقیقه ($\times 400$)

اثر آلومینیوم بر ریز ساختار و خواص مکانیکی چدن‌های ...

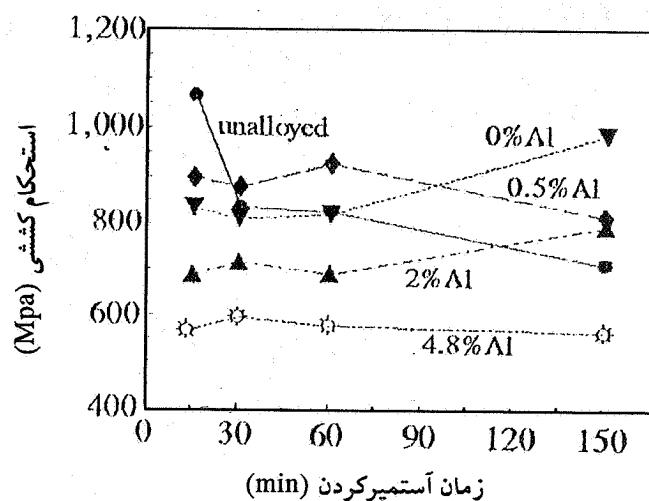
۲۷

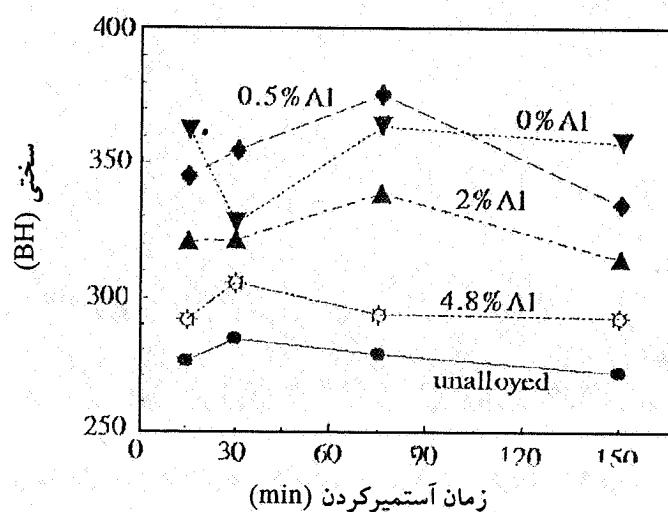
شکل ۵ - ریز ساختار آلیاژ ۴/۸ درصد آلومینیوم ($\times 400$)

شکل ۶ - ریز ساختار آلیاژ ۴/۸ درصد آلومینیم، دمای آستینیتیه گردن ۹۹۰ درجه سانتیگراد و دمای آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد، زمان آستمپر کردن ۱۵ دقیقه ($\times 400$)

شکل ۷ - تغییرات استحکام کششی نسبت به زمان آستمپر کردن چندنها نشکن با درصد های مختلف آلومینیوم، دمای آستینیته کردن ۸۹۰ درجه سانتیگراد و دمای آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد

شکل ۸ - تغییرات سختی نسبت به زمان آستمپر کردن در چندنایی با درصد های مختلف آلومینیوم، دمای آستینیته کردن ۸۹۰ درجه سانتیگراد و دمای آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد

آلومینیوم به شدت بهبود پیدا می کند. دلیل این موضوع می تواند قرار گرفتن در محدوده آستنیته کردن واقعی این آلیاژ باشد که در مراحل بعدی عملیات حرارتی طی روند صحیحی از آستمپر کردن ساختار مطلوب بینیتی حاصل می شود. چگونگی این تغییرات در مقایسه شکلهای ۷ تا ۹ که در آنها دمای آستنیته کردن ۸۹۰ درجه سانتیگراد است باشکلهای ۱۰ تا ۱۲ که دمای آستنیته کردن ۹۹۰ درجه سانتیگراد است مشاهده می شود. با توجه به این نمودارها استحکام کششی، استحکام ضربه و سختی آلیاژ ۴/۸ درصد به شدت بهبود پیدا کرده که مستقیماً مرتبط با تغییر در ریز ساختار این آلیاژ هاست (شکل ۶).

ج - مقاومت در برابر اکسیداسیون در درجه حرارت بالا

با توجه به نتایج به دست آمده (شکل ۱۳)، با افزایش درصد آلومینیوم تا حدود ۴/۸ درصد مقاومت اکسیداسیون افزایش چشمگیری نشان می دهد. تحت همین شرایط آلیاژ هایی با صفر درصد آلومینیوم و چدن غیر آلیاژی در قیاس با این نمونه ۱۰۰ برابر ضعیفتر هستند.

نتیجه گیری

(۱) بر اساس این تحقیق چدنهاي تا حدود ۲ درصد آلومینیوم که در درجه حرارت ۸۹۰ درجه سانتیگراد آستنیته شده اند می توانند در محدوده کاری این تحقیق (۲۸۵ الی ۳۷۵ درجه سانتیگراد) آستمپر شده و ساختار بینیتی داشته باشند. برای درصد های بالاتر آلومینیوم نیاز به دمای آستمپر کردن بیشتری است.

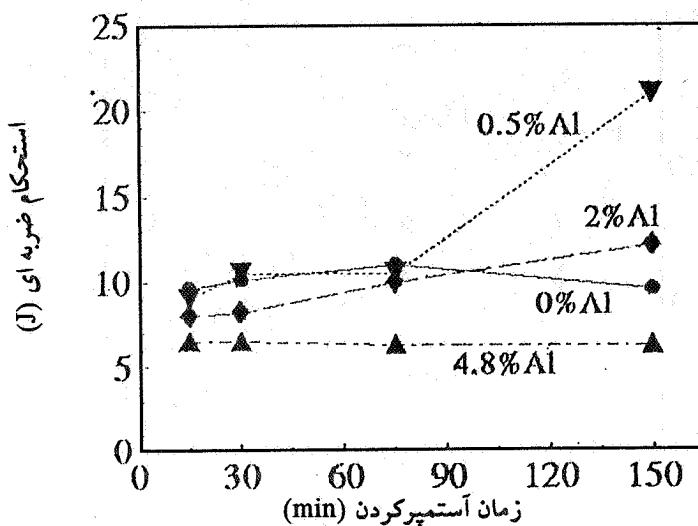
(۲) با افزایش درجه حرارت آستنیته کردن از ۸۹۰ به ۹۹۰ درجه سانتیگراد اختلاف فاحشی در خواص مکانیکی آلیاژ ۴/۸ درصد آلومینیوم آشکار می شود. در دمای آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد و به مدت زمان ۷۵ دقیقه ترکیب مناسبی از خواص مکانیکی در این آلیاژ مشاهده می شود.

(۳) نتایج حاصل نشان می دهد که آلیاژ ۴/۸ درصد آلومینیوم در ابتدای قرار گرفتن در دمای ۷۰۰ درجه سانتیگراد با تشکیل لایه بسیار نازک اکسید آلومینیوم روین شده و در زمانهای بعد کوچکترین افزایش وزنی ناشی از اکسیداسیون را نشان نمی دهد.

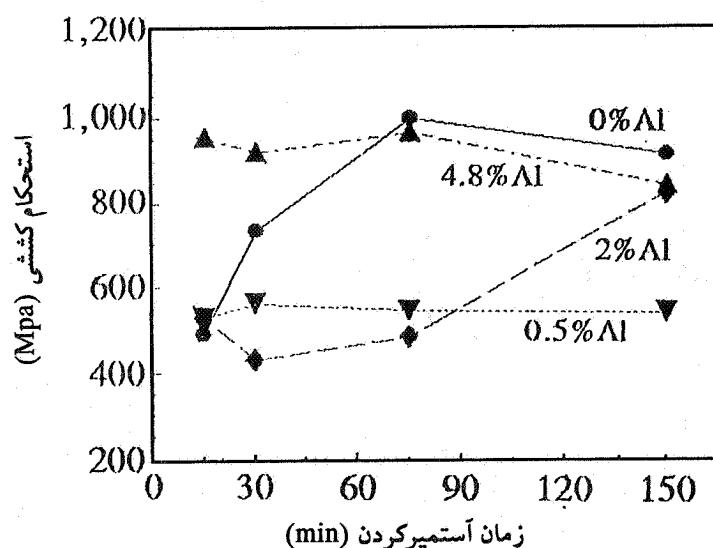
مراجع مختلف [۱ تا ۴] اشاره شده است، مع هذا محدوده دقیق نسبت اکسیژن به استیلن که منجر

جدول ۴ - نتایج به دست آمده از آزمایش‌های کشش، سختی و ضربه در دمای آستینیتی کردن
درجه ساتیگراد و دمای آستمپر کردن ۳۷۵ درجه ساتیگراد ۸۹۰

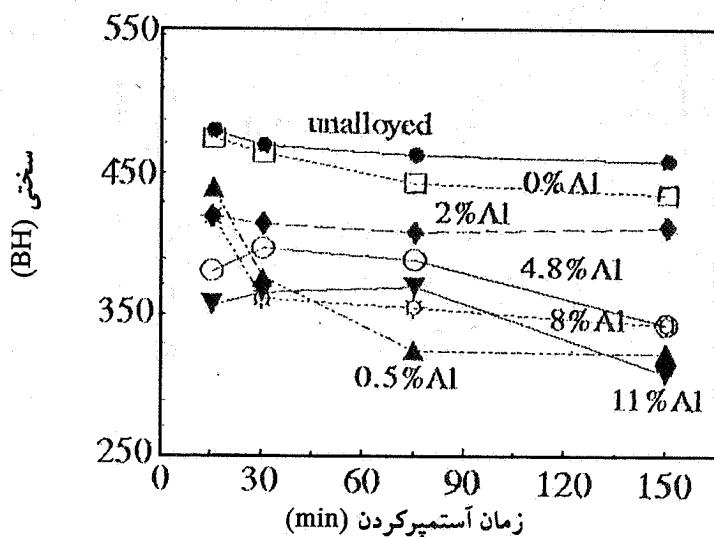
نام آلیاژ	زمان آستمپر کردن	کشش استحکام	درصد کرنش شکست	سختی (برینل)	انرژی ضربه ای (ژول)
	۱۵	۵۹۶	۷/۵	۲۱۳	۱۲/۵
غیرآلیاژی	۳۰	۶۸۱	۱۰	۲۲۷	۹/۷
	۷۵	۵۸۰	۱۰	۱۹۴	۹/۶
	۱۵۰	۵۰۳	۱۱/۳	۱۸۰	۱۰
	۱۵	۷۸۹	۷/۲	۳۳۰	۸/۵
% Al	۳۰	۶۸۱	۷/۲	۲۷۷	۱۱
	۷۵	۸۵۰	۷/۳	۲۶۶	۱۰/۲
	۱۵۰	۸۳۷	۷/۵	۲۶۳	۸/۸
	۱۵	۶۴۰	۷/۱	۲۴۶	۷/۸
%/۵ Al	۳۰	۶۹۴	۷/۱	۲۶۷	۲۱/۵
	۷۵	۶۶۶	۷/۲	۲۵۶	۱۰/۵
	۱۵۰	۶۲۴	۷/۲	۲۴۰	۹/۷
	۱۵	۶۳۲	۲/۸	۲۶۸	۱۳/۵
% ۲ Al	۳۰	۶۰۴	۳	۲۰۰	۹/۶
	۷۵	۶۸۱	۲/۸	۲۳۷	۸/۹
	۱۵۰	۶۲۷	۲/۸	۲۴۹	۱۲/۵
	۱۵	۵۹۶	۳/۳	۲۰۶	۶/۲
% ۴/۸ Al	۳۰	۶۳۷	۳/۱	۲۰۱	۷/۰
	۷۵	۷۰۰	۲/۳	۲۸۷	۶
	۱۵۰	۵۶۰	۱/۰	۲۱۳	۶/۰

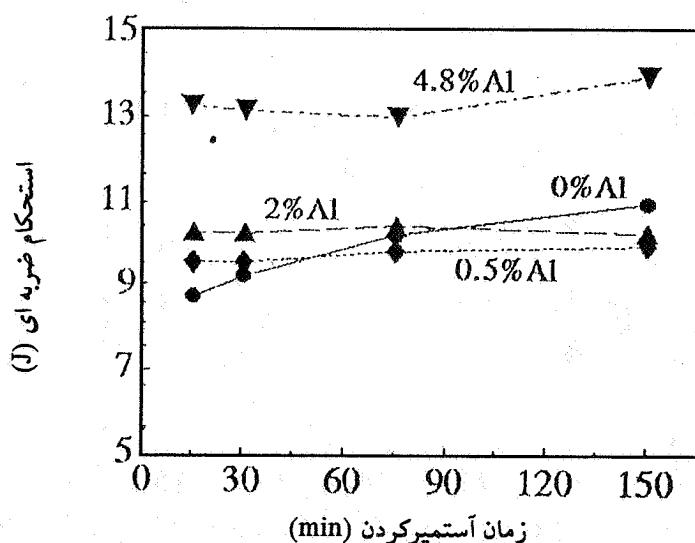
شکل ۹ - تغییرات استحکام ضربه‌ای نسبت به زمان آستمپر کردن در چدنهاي نشکن با درصد هاي مختلف آلومينيوم،
دماي آستينيته کردن ۸۹۰ درجه سانتيگراد و دماي آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتيگراد

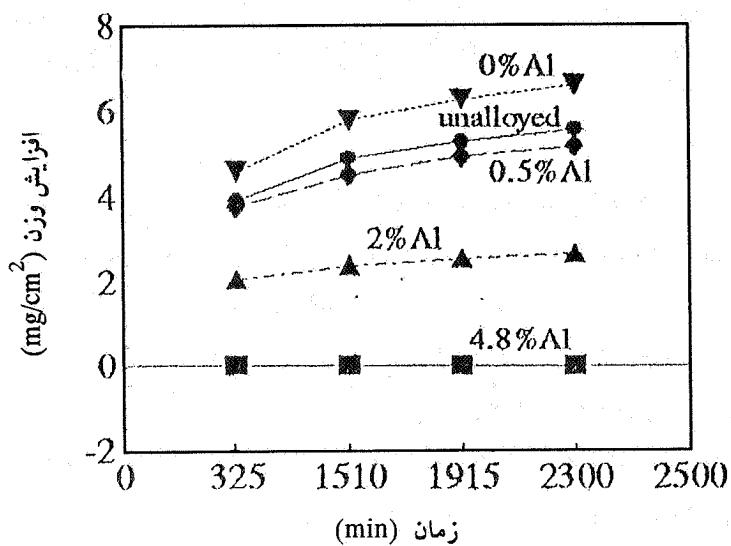
شکل ۱۰ - تغییرات استحکام كششی نسبت به زمان آستمپر کردن چدنهاي نشکن با درصد هاي مختلف
آلومينيوم، دماي آستينيته کردن ۹۹۰ درجه سانتيگراد و دماي آستمپر کردن ۳۳۵ درجه سانتيگراد

شکل ۱۱ - تغییرات سختی نسبت به زمان آستمپ کردن چندنها نشکن با درصدهای مختلف آلومینیوم، دمای آستینیته کردن ۹۹۰ درجه سانتیگراد و دمای آستمپ کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد

شکل ۱۲ - تغییرات استحکام ضربه‌ای نسبت به زمان آستمپ کردن چندنها نشکن با درصدهای مختلف آلومینیوم، دمای آستینیته کردن ۹۹۰ درجه سانتیگراد و دمای آستمپ کردن ۳۳۵ درجه سانتیگراد

شکل ۱۳ - تغییرات افزایش وزن با زمان چدنهاي نشکن با درصد هاي مختلف آلومنیوم در دمای ۷۰۰ درجه سانتيگراد

مراجع

۱. نجفی زاده، ع. و گلزار، م.ع.، "نقش زمان و درجه حرارت آستمپر کردن بر روی خواص مکانیکی ساختار میکروسکوپی چدن های نشکن با درصد های مختلفی از مس و قلع"، دومین سمینار سالیانه جامعه ریخته گران ایران، صفحات ۷۶-۹۸، مهرماه ۱۳۶۸.
2. Dorazile, E. et al., "High Strength Bainitic Ductile Cast Iron", *AFS Int Cast Metals J.*, Vol. 7, pp. 52-62, 1982.
3. Runman, K. B. et al., "The Microstructure and Mechanical Properties of Austempered Ductile Iron", *J. of Heat Treating*, Vol. 5, No. 2, pp. 79-95, 1988.
۴. جافریان، م.، توکلی، ف. و دوامی، پ.، "استفاده از مس بجای نیکل در چدن های نشکن آستمپر"، اولین سمینار جامعه ریخته گران ایران ، صفحات ۱-۳۰ ، آبان ماه ۱۳۶۷.
۵. نجفی زاده، ع. و گلزار، م.ع.، "اثر دوره عملیات حرارتی آستمپر کردن روی خواص مکانیکی و ساختار میکروسکوپی چدن های نشکن با درصد های مختلفی از مس"، استقلال - فنی و مهندسی، دانشگاه صنعتی اصفهان، شماره ۸، صفحات ۳۲-۵۸، ۱۳۶۹.
6. Walton, C., *Iron Casting Handbook*, Iron Casting Society, Inc., pp. 427-438, 1981.
7. Ghoreshy, M. and Kondic, V., "Structure and Mechanical and Casting Properties of Fe-C-Al Cast Iron", Department of Industrial Metallurgy, University of Birmingham, pp. 562-568, 1984.
8. Hardening, R.A., "The Effect of Metallurgical Variables on Austempered Ductile Iron", *Metals and Materials*, pp. 65-71, 1986.
9. Ganguli, A.C., Chakrabarti, A.K. and Dasgupta, S.C., "Effect of Nickel and Aluminium on Solid State Transformation of S. G. Iron ", Regional Engi-

neering College, Durgapur, India, pp. 328-334.

10. Rouch, A.H., *Source Book on Ductile Iron*, ASM, Ohio, pp. 27-39, 1977.